

Cal Miqueló

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Cal Miqueló. Vallhonesta. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Camí de cal Jan a can Clot

Coordenades:

Latitud: 41.67145
Longitud: 1.88556
UTM Est (X): 407231
UTM Nord (Y): 4613899

Classificació

Número de fitxa 08262-41
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 011A00002
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dt., 27/07/2004 - 02:00

Descripció

La casa encara conserva la primitiva estructura amb planta, pis i golfes, amb teulada a dues vessants amb carener perpendicular a la façana principal que s'obre a ponent. Els murs són de pedra, amb finestres i portes amb llindes també de pedra. Al costat dret de la façana hi ha adossada una tina situada dins una

estructura de planta quadrada, tot i que la tina es troba tapada.

Observacions:

Té una tina.

Història

La població del terme de Vallhonestà es va veure afectada per les epidèmies de pesta del segle XIV i els conflictes del XV, tot i que es va recuperar gràcies a l'economia agrícola basada fonamentalment en la vinya. Al 1375 a Vallhonestà hi havia 13 focs; la crisi de la baixa edat mitjana va reduir la població a 4 focs i no va ser fins a principis del segle XVIII que hi hagué una recuperació substancial amb 45 habitants censats l'any 1717. Actualment hi ha 22 masos. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona: la Serra, Serracanta, cal Forn, can Vinyes, Sant Jaume, cal Marçet. Alguns d'aquests grans masos tenien algun mas rònec (abandonat) que van tornar a vendre o llogar a inicis del segle XVIII, fet que permet el repoblament de la zona (SUADES, 1987). Els petits masos de Vallhonestà eren parcels dels grans masos que tenien grans extensions de terra. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. Aquest mas possiblement seria parcer del mas Serra o del Mas de Vallhonestà o Serracanta que comptaven amb 16 i 18 parcels respectivament a l'Amillament de 1860 (AHSVC).

Bibliografia

SANZ, D. (2004-2). Sant Jaume de Vallhonestà: patrimoni històric i monumental. A Dovella primavera-estiu 2004. SUADES, J. (1987). "El poblament de Vallhonestà dels anys 1750-1775: venda de masos deshabitats, aposentos i la construcció d'un molí fariner". Dovella nº 22, Manresa, p. 15-18. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parc Edicions, 1986.

